

வினா பின் அட்டை (அட்டையால் உண்மையான எழுத்துப் பட்டுள்ளது)
வித்துவான், சுந்தர - சண்முகனின் பெயரிட்கொள் :

1. வீடும் விளக்கும் வினா ரூபாய் 1.
திருமணப் பரிசாக அளித்திருக்கிறாய் வாழ்க்கை சூழலாம்!
பெண்ணின் பெருமைமான் பிழை 4! 120 பக்கம்.
2. தனித் தனித்த கிளர்ச்சி. வினா அனா 5.
சுற்றுப் பெண்மணிகளின் மன விடைகள்.
பாடகப் புது மனத்து!
3. காந்தியின் நாகரிகம் - (கைமகம் இல்லை)
4. திருக் குறள் தெரிமற-1. வினா அனா 3.
முடிப் பாரத்திருக்கிறாய்.
5. திருக் குறள் தெரிமற-2. வினா அனா 4.
இரண்டாம் பாரத்திருக்கிறாய்.
6. திருக் குறள் தெரிமற-3. வினா அனா 5.
அன்றும் பாரத்திருக்கிறாய்.
7. ஆத்திரசு அமிதும். வினா அனா 5.
8. குழந்தைப் பாட்டு. வினா அனா 3.
9. சிறுபாச் செய்யுட்கோவை. வினா அனா 4.
10. தனித்த திருநாள் அன்பு வினா அனா 1.
பொங்கல் வாழ்த்து
பொங்கல் வாழ்த்தாக நண்பர்களுக்கு அன்பளிப்புச்
செய்திருக்கிறாய்.
மற்பண வாங்குதே தக்க கட்டி 2 உண்டு.
கிடைக்காது மிடம் :
பைத்தமிழ்ப் பதிப்பகம்,
61-பி, தயகிவாள் தெரு, புதுச்சேரி.
புனைபண்டி துணைப்ப (ரயல்மேயுக்கண்டாய்) புத்தகக்
கிடைக்கரியும் கிடைக்கும்.

பதி அரமந்த ஆன்ற அச்சகம், புதுச்சேரி. W.D, 423/50/1000

முன் மொழி :

ஒரு சோலையில் பல்வகை இன்பம் பெறலாம். இனிய கற்று, குளிர்ந்த நிழல், சூங்கனி, மலர் மணம், வெள்ளாறு மிமிவின் ஊடல், கதையிலின் பாடல், இன்ன பிறவும் சோலையில் இருக்கும். சிறுவர் இன்பத்திற்குரியனவே. மதுரையில்லே, இளஞ்சிறுவர்களை பல்வகைச் சுவை தரும்படி பல்வகைச் செய்யுடைய சோலையாலும் பல்வகை இன்பம் பெறலாம். சாதித் வாகு கிணங்க அருமபெருங் கவிஞர்களின் செய்யுட்கள் பல் சோத்துத் தொகுக்கப் பெற்றதால், இந்நூல் "சிறுவர் செய்யுட் சோலை" எனும் பெயர் பெற்றது. மாணவர்கள், உரையைக் கால்கள் போலக் கொள்ளாமல் உவன்றிகோல் போலவே கொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்கத்தால் இந்நூலுள் உரை இல்லவே எழுதப் பெற்றுள்ளது.

இந்நூலுள் தந்தையின் உயர்ந்த கவிதை எடுத்தியல்பெய்து கொள்ள உரிமை தந்தருளிய உயர்திரு புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களுக்கு கவிமணி தேவி விநாயகம் பிள்ளையவர்களிடம் பாரதியார் பார்வையிற் பெருகொலையின் கவிதை தந்தருளிய பாரதி பிரசுரவியத்தாய் கவிதாசன் தேவ விநாயகம் பிள்ளையின் பரிசுரைப் பெயர்பெற்றவையாகிய பாரதிதாசன் அவர்கள் உதவியுடன் எழுதப்பட்டது. உரை எழுதியிருக்கிற நன்றியும் வணக்கமும் செஞ்சென்னமே.

இந்நூலிற்குப் போதிய ஆதரவு அளிக்கும்படி உரையின் உரிமையாளர் ஆசிரியர்களையும் வணக்கத்தின் கீழ் தெரிவிக்கிறோம்.

முதல் பதிப்பு 1-7-49
இரண்டாம் பதிப்பு 1-7-50

இங்ஙனம்,
பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், கங்கா-கும்ரேசன்
புதுச்சேரி, 1-7-1950 சுந்தர-சண்முகன்.

சிறுவர் செய்யுட்சோலை.

(பிரஞ்சிந்திய அரசாங்கப், பாடதிட்டத்தை ஒட்டியது.
கல்வி இலாகாவின்ரால் அங்கீகாரம் செய்யப் பெற்றது.
இரண்டாம் வகுப்பிற்கு (2ème année) உரியது.

ளவையார், அதிவீரராம பாண்டியன், அமரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன், கவிமணி தேவி விநாயகம் பிள்ளை, வித்துவான். சுந்தர. சண்முகன் என்பவர்களின் கவிதைகள் அடங்கப்பெற்றது.

தொகுத்து உரையெழுதிப் பதித்தவர் :

வித்துவான். சுந்தர. சண்முகன்

(முன்) மயிலம் தமிழ்க் கல்லூரி விரிவுரையாளர்.

எட்டாவது வெளியீடு !

வினை அனு 4.

பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம்,

61 பி, வைசியர் தெரு,

புதுச்சேரி.

சிறுவர் செய்யுட் சோலை

(ஒளவையார் அருளிய)

1. கொன்றை வேந்தன் பகுதி.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

(கருத்து) தாயும், தகப்பனும் முதலில் அறிந்த வணங்கக்கூடிய கடவுள் ஆவார்கள்.

2. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.

(கரு) தாய் தந்தையர்கள் கட்டளை யிடுவதற்கு முன்னமேயே குறிப்பறிந்து வேலை செய்யும் பிள்ளைகள், அவர்களுக்கு அழிவு உண்டாக்காத தேவாயிர்தம் போன்றவர் ஆவார்கள்.

3. ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு.

(கரு) பொழுமை பேசுதல் நன்மைக்கு அழிவு உண்டாக்கும்.

4. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

(கரு) ஒருவர் தப்பம்செய்தால் அவருடைய சினேகத்தை விட்டுவிடுவது நல்ல காரியமாகும்.

5. கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப் பொருள் கல்வி.

(கரு) கையில் இருக்கும் வேறு செல்வங்களைக்காட்டிலும், கல்வியே உண்மையான செல்வமாகும்.

6. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.

(கரு) ஒருவன் பிறருடைய பழக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால், எல்லோர்க்கும் பகையாகலாம்.

7. சான்றோர் என்கை சான்றோர்க்கு அழகு.

(கரு) பிள்ளைகளைப் பெற்றவருக்குக் கடமையாவது, 'பிறர் பார்த்துக் கல்வி யறிவின் சிறந்தவர்கள் என்று சொல்லும் படியாகத் தம் பிள்ளைகளை ஆக்குதலாகும்.

8. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

(கரு) சூது ஆடுவதும், பிறரை எதிர்த்து வாதாடுவதும் துன்பத்தை உண்டாக்கும்.

9. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

(கரு) சோம்பல் உடையவர் என்று சொல்லப்படுபவர், வறுமையினால் வருந்தி அலைவார்கள்.

10. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை.

(கரு) தகப்பனருடைய சொல்லைக் காட்டிலும் உயர்ந்த மந்திரம் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

11. தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை.

(கரு) சும்பிடுவதற்குத் தாயைக் காட்டிலும் உயர்ந்த கோயில் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

12. தேடாது அழிக்கின் பாடாய் முடியும்.

(கரு) ஒருவன், தான் சம்பாதிக்காமல் முன்னோர் வைத்துப் போன செல்வத்தை அழித்தால், பின்னே துன்பமாய் முடியும்.

13. நல்லிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்.

(கரு) நல்ல சினேகம் அல்லாத கெட்ட சினேகம் துன்பத்தைத் தரும்.

14. நூல் முறை தெரிந்து சிலத்து ஒழுகு.

(கரு) நல்ல புத்தகங்களிலே உள்ள நீதிகளைத் தெரிந்து கொண்டு, நல்லொழுக்கத்தோடு நடப்பாயாக.

15. பாலோ டாயினும் காலம் அறிந்து உண்.

(கரு) பால் கலந்த சாப்பாட்டைச் சாப்பிடுவது என்றாலும், சாப்பிடக்கூடிய நேரம் தெரிந்தே சாப்பிட வேண்டும்.

16. பீபால்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவிர்.

(கரு) தீமைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவை எல்லாவற்றையும் நீக்கி விடுவாயாக.

17. மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்.
(கரு) தேவாமிர்த்தத்தைச் சாப்பிடுவதானாலும், விருந்தாளிகளோடு சாப்பிடவேண்டும்.
18. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்.
(கரு) பெரியோர் சொல்லும் நீதி வார்த்தைகள், சிறியோருக்குத் தேவாமிர்தம் போன்றதாகும்.
19. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழகு.
(கரு) செல்வம், புகழ் முதலிய நன்மைகள் உண்டாவதற்கு வழி, தளராத ஊக்கம் உடைத்தா யிருப்பதே.
20. ஓதாதார்க்கு இல்லை உணர்வோடு ஒழுக்கம்.
(கரு) படிக்காதவர்களுக்கு அறிவும், நல்லொழுக்கமும் இருக்கா.

2. வெற்றி வேற்கைப் பகுதி.

1. கல்விக்கு அழகு கசடு அற மொழிதல்.
(கரு) படித்ததற்கு அடையாளம், பிழை இல்லாமல் பேசுவதாகும்.
2. செல்வர்க்கு அழகு செழுங் கிளை தாங்குதல்.
(கரு) பணக்காரருக்குப் புகழ் தருவது, மிகுதியான சொந்தக்காரர்களைக் காப்பாற்றுவதாகும்.
3. மன்னவர்க்கு அழகு செங்கோல் முறைமை.
(கரு) அரசருக்குக் கடமையாவது, ஆளும் செங்கோல் ஒழுங்காய் இருக்கச் செய்வதாம்.
4. மந்திரிக்கு அழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்.
(கரு) மந்திரிக்கு உரிய இலக்கணமாவது, இனி நடக்கப் போகும் காரியத்தை முதலிலேயே அறிந்து அரசனுக்குச் சொல்லுதலாம்.

5. உண்டிக்கு அழகு விருந்தோடு உண்டல்.
(கரு) சாப்பாட்டிற்குச் சுவை உண்டாக்குவது, விருந்தாளிகளோடு சாப்பிடுவதாகும்.
6. அறிஞர்க்கு அழகு கற்றுணர்ந்து அடங்கல்.
(கரு) அறிவுடையவருக்குப் பெருமையளிப்பது, நன்றாகப் படித்துப் பல கருத்துக்களையும் அறிந்து, அடக்கம் உடையவராய் இருத்தலாம்.
7. வறிஞர்க்கு அழகு வறுமையில் செம்மை.
(கரு) ஏழைகளுக்கு மதிப்பாவது, ஏழ்மைக் காலத்திலும் தாழ்ந்த காரியம் செய்யா திருத்தலாம்.
8. ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை இருநிலம் பிளக்க வேர் வீழ்க் கும்மே.
(கரு) ஒருநாள் பழகினாலும் உயர்ந்தவர் சினேகம், பெரிய பூமி பிளக்கும்படியாக மரம் வேருன்றி நிலைப்பதைப் போல நிலைத்து நிற்கும்.
9. பெருமையும் சிறுமையும் தான் தர வருமே.
(கரு) ஒருவனுக்கு உயர்வும், தாழ்வும் தன் செயலுக்கு ஏற்பவே உண்டாகும்.
10. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம் பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.
(கரு) சிறுவர்கள் செய்த சிறு குற்றங்கள் எல்லாவற்றையும், பெரியவரா யிருப்பவர் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியது கடமையாகும்.
11. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே.
(கரு) படிப்பது மிக மிக நல்லது.
12. பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே.
(கரு) பிச்சை எடுத்தாவது செலவுசெய்து படித்தல் நல்லது.

13. கல்லா ஒருவன் குலநலம் பேசுதல்
நெல்லினுள் பிறந்த பதரா கும்மே.

(கரு) படிக்காத ஒருவன் தன் சாதியின் பெருமையைப்
பேசுதல், நெல் பயிரோடு தோன்றிய பதருக்கு ஒப்பாகும்.

14. எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வரு கென்பார்.

(கரு) எந்த வமிசத்தில் பிறந்தாலும், எவ்விதமானவரா
யிருந்தாலும், அவ்வமிசத்தில் படித்திருப்பவரையே, மேலான
இடத்திற்கு வா என்று எல்லோரும் அழைப்பார்கள்.

15. கேளும் கீளையும் கெட்டார்க்கு இல்லை.

(கரு) கெட்டுப்போனவருக்குச் சினேகிதரும், சொந்தக்கார
ரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

16. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நிலலா.

(கரு) செல்வமும், ஏழ்மையும் ஒரே இடத்தில் நிலைத்து
நிற்கா.

17. சிறப்பும் செல்வமும் பெருமையும் உடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை அடையினும் அடைவர்.

(கரு) ஒரு காலத்தில் புகழும், செல்வமும், மேன்மையும்
உடையவராய் இருந்தவர்கள், மற்றொரு காலத்தில் ஏழ்மை
யால், தருமத்திற்குச் சாப்பாடு போடும் ஓர் இடத்தை அடைந்தா
லும் அடைவார்கள்.

18. குன்றத் தனை யிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே அழியினும் அழிவர்.

(கரு) மலையளவு பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்றவர்களும்,
அச்செல்வத்தைப் பெற்ற அன்றைய நாளிலேயே, அநுபவிக்கா
மல் அழிந்தாலும் அழிவார்கள்.

19. எழுநிலை மாடம் கால் சாய்ந்து உக்குக்
கழுதை மேய்பாழ் ஆயினும் ஆகும்.

(கரு) எழு அடுக்குக்களை உடைய மாடமானிகை, அடிச்சுப்
ரோடு சாய்ந்து விழுந்து, கழுதை மேயக்கூடிய பாழ் இடமாக
ஆனாலும் ஆகும்.

20. இரந்தோர்க்கு ஈவதும் உடையோர் கடனே.

(கரு) ஒரு தொழிலும் செய்ய முடியாமல் பிச்சை எடுக்கும்
நொண்டி, நேர்யாளி முதலானவருக்கு உதவவேண்டியதும்
செல்வார்க்குக் கடமையாகும்.

3. முதுரைப் பகுதி.

1. நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்.
கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணுமே—அல்லாத
ஈரமில்லா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர்.

(கரு) நல்ல ஒருவருக்குச் செய்த உதவி, கல்லின் மேல்
எழுதின எழுத்தைப்போல் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். அன்
பில்லாத மனம் உடைய கெட்பவருக்குச் செய்த உதவி, தண்ணீ
ரின்மேல் எழுதின எழுத்தைப்போல் உடனே அழிந்துவிடும்.

2. நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே—நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

(கரு) நல்லாரைக் காணுவதும் நல்லது; நன்மை மிகுந்த
நல்லவருடைய பேச்சைக் கேட்பதுவும் நல்லது. நல்லவருடைய
குணங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதும் நல்லது. அந்த நல்லவ
ரோடு சேர்ந்து பழகுவதும் நல்லது.

3. நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்—தொல் உலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

(கரு) நெற் பயிருக்காக இறைக்கப்பட்ட தண்ணீர், சிறிய
வாய்க்காலின் வழியாக ஓடி, அங்கே உள்ள புல்லுக்கும் கசிந்து
புரையுமா? அதுபோல, பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில் நல்லவர்
ஒருவர் இருப்பாரே யானால், அவருக்காகப் பெய்யக்கூடிய மழை,
எனைய எல்லோர்க்கும் சேர்த்துப் பெய்யும்.

4. நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில்
காக்கை உகக்கும் பிணம்.

(கரு) நல்ல தாமரைக் குளத்தில் நல்ல அன்னப்பறவை
சேர்ந்து இருப்பதைப்போல, படித்தவர்களைப் படித்தவர்களே
விரும்பிச் சேர்வார்கள். சுடுகாட்டில் உள்ள பிணத்தைக் காக்கை
விரும்புவதைப்போல, படிக்காத முரடர்களைப் படிக்காத முர
டர்களே விரும்பிப் பொருந்துவார்கள்.

5. மன்னனும் மாசறக் கற்றேனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றேன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை கற்றேற்குச்
சென்றிடம் எல்லாம் சிறப்பு.

(கரு) ஓர் அரசனுக்குத் தன் தேசத்தில் தவிர எவ்வ
தேசத்தில் அவ்வளவு பெருமையில்லை. ஆனால், படித்தவனுக்
கோ போன இடங்களில் எல்லாம் பெருமை உண்டு. ஆகையால்,
அரசனையும், பிழையில்லாமல் படித்தவனையும் ஒத்திட்டிட
பார்த்தால், அரசனைக் காட்டிலும் படித்தவனை உயர்வுடைய
வன் என்பதை உணரலாம்.

(கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்கள் அருளிய)

4. பாப்பா பாட்டுப் பகுதி.

1. ஓடி விளையாடு பாப்பா—நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா !
கூடி விளையாடு பாப்பா—ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா !
(குறிப்புரை) வையாதே—திட்டாதே.
2. சின்னம் சிறு குருவி போலே—நீ
திரிந்து பறந்து வா பாப்பா !
வன்னப் பறவைகளைக் கண்டு—நீ
மனதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா !
(கு) வன்னம்—நிறம்.

3. பாலைப் பொழிந்து தரும், பரப்பா—அது
பசு மிக நல்லதடி பாப்பா !
வாலைக் குழைத்து வரும் நாய்தான்—அது
மனிதர்க்குத் தோழனடி பாப்பா !
(கு) பொழிந்து—கறந்து ; தோழன்—கிணிகிதன்.

4. வண்டி இழுக்கும் நல்ல குதிரை—நெல்லு
வயலில் உழுது வரும் மாடு ;
அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மை ஆடு—இவை
ஆதரிக்க வேனுமடி பாப்பா !
(கு) ஆடு நம்மை அண்டிப் பிழைக்கும்; ஆதரிக்கவேணும்
—காப்பாற்ற வேண்டும்.

5. காலை எழுந்த உடன் படிப்பு—பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு,
மாலை முழுதும் விளையாட்டு—என்று
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா !
(கு) கனிவு—உருக்கம்.

6. பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா—என்றும்
புறம் சொல்ல லாகாது பாப்பா !
தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா—ஒரு
தீங்கு வர மாட்டாது பாப்பா !
(கு) புறம் சொல்லலாகாது—கோள் சொல்லக்கூடாது.

7. சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா,—தாய்
சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே பாப்பா,
தேம்பி அழும் குழந்தை நொண்டி,—நீ
திடங் கொண்டு போராடு பாப்பா.
(கு) சோம்பல்—முயற்சியின்மை; திடம்—வன்மை.

8. தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற—எங்கள்
தாய், என்று கும்பிடடி பாப்பா !
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா—நம்
ஆள்கோர்கள் தேசமடி பாப்பா !

(கு) தமிழ்நாட்டை, எங்களுடைய பெற்ற தாய் என்று எண்ணிக் கும்பிட வேண்டும். அமிழ்தில்—தேவாமிர்த்தத்தைக் காட்டிலும்.

9. சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் ; நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.

(கு) மதி—அறிவு.

(கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்கள் அருளிய)

5. முரசுப் பகுதி.

1. ஒற்றைக் குடும்பம் தனிலே—பொருள் ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை ; மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே—மனை வாழ்ந்திடச் செய்பவன் அன்னை.

(கு) ஒரு குடும்பத்திலே செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பவன் தகப்பன். மற்றைய வீட்டுக் காரியங்களை யெல்லாம் செய்து குடும்பத்தை வாழச் செய்பவன் தாய்.

2. சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்—அன்பு தன்னில் செழுத்திடும் வையம் ; ஆதரவுற்று இங்கு வாழ்வோம்—தொழில் ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்.

(கு) வையம்—உலகம். ஆதரவு—ஒருவர்க்கு ஒருவர் உதவி செய்தல். மாண்பு—நல்ல சிறப்பு.

3. கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக்—குத்திக் காட்சி கெடுத்திட லாமோ ? பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால்—வையம் பேதைமை அற்றிடும் காணீர் !

(கு) இரண்டு கண்களில் ஒரு கண்ணைக் குத்திப் பார்வையைக் கெடுக்கலாமா ? கூடாது ; அதுபோலவே, ஆண், பெண் என்னும் இருவருள் பெண்களின் அறிவை வளராமல் தடுக்கக் கூடாது. அவர்களின் அறிவை வளர்த்தால், உலகம் அறியாமை நீங்கி வாழும். பேதைமை—அறியாமை. காட்சி—பார்வை.

4. தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார்—நித்தம் திக்கை வணங்கும் துருக்கர், கோயில் சிலுவையின் முன்னே—நின்று கும்பிடும் யேசு மதத்தார்—

5. யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம்—பொருள் யானினும் நின்றிடும் தெய்வம், பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று—இதில் பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

(கு) உலகத்தில், நெருப்பை வளர்த்து அதைக் கும்பிடும் பார்ப்பனர், தினந்தோறும் திசையை நோக்கிக் கும்பிடும் மக மதியர், சிலுவையின் முன்னே நின்று கும்பிடும் கிறித்துவர் முதலிய எல்லோராலும் கும்பிடப்படுவதும், எல்லாப் பொருள் களிலும் நிறைந்து நிற்பதும் ஆகிய தெய்வம் ஒன்றே. ஆகையால், தெய்வத்தின் பேரால் பல சண்டைகள் வேண்டாம். நித்தம்—தினந்தோறும். பாருக்குள்—உலகத்தில்.

6. உடன் பிறந்தார்களைப் போலே—இவ் வுலகில் மனிதர் எல்லாரும் ; இடம் பெரிதுண்டு வையத்தில்—இதில் ஏதுக்குச் சண்டை செய்வீர் ?

(கு) இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் எல்லோரும் உடன் பிறந்த அண்ணன் தம்பிகளைப் போன்றவர்கள். இவ்வுலகத்தில் எல்லோரும் வசிப்பதற்கு இடமும் மிகப் பெரியதாய் இருக்கின்றது. அபுபுடியிருக்க, எல்லோரும் எதற்காகச் சண்டைபோட்டுக் கொள்ள வேண்டும் ?

6. கற்பனைப் பகுதி.

உயர்திரு கவிமணி
தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் அருளியது.

பசு

1. பச்சைப் புல்லைத் தின்று வெள்ளைப்
பால்தர நீ என்ன
பக்குவம் செய்வாய் அதனைப்
பகருவையோ பசுவே !
உச்சி உடல் நக்கி ஈன்ற
உடன் உனது கன்றை
உயி ரெழுப்பும் மாயம் ஏதோ ?
உரைத்திடுவாய் பசுவே !

(கு) ஏ பசுவே ! நீ, பச்சையான புல்லைத்தின்று வெள்ளை யான பாலைக் கறக்கின்ற யல்லவா ? அதற்காக என்ன பக்கு வம் (மாற்று) செய்கின்றாய் ? அதனைச் சொல்லுவாயா ? அது போகட்டும் ; (மனிதக் குழந்தைகள் பிறந்த உடனே எழுந்து நடப்பதில்லை) நீ மட்டும், கன்றுக்குட்டியைப் பெற்ற உடனேயே அதன் உச்சியையும் உடம்பையும் நக்கிக்கொடுத்து, உயிர்ப்பு உண்டாக்கி ஓடியாடி நடக்கச் செய்கின்றாயே, அது என்ன மாயம் ? எங்களுக்கும் சொல்லுவாயாக ! பகருவையோ— சொல்லுவாயா. ஈன்ற உடன்—பெற்றவுடன். மாயம்—வித்தை.

2. வாய்க் கிளிய பால் தருவாய்,
வயற் குரமும் தருவாய்,
வண்டி கட்டக் காளையும்
வளர்த்த தளிப்பாய் பசுவே !
தாயில்லாப் பிள்ளை கட்டுத்
தாயாவாய் நோயால்
தளர் பவர்க்கு மருத்துவச்சி
தானாவாய் பசுவே !

(கு) ஏ பசுவே ! நீ, வாய்க்கு இனிமையான பால்கொடுப் பாய் ; வயலுக்கு எருவும் கொடுப்பாய். வண்டி கட்டி ஓட்டுவதற்

குக் காளைகளைப் பெற்று வளர்த்துக் கொடுப்பாய் ; தாயில்லாத மனிதக் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதால், நீ தாய்போல் ஆவாய் ; நோயால் இளைத்தவர்க்குப் பால் கொடுத்துக் காப் பாற்றுவதால், நீ வைத்தியம் செய்து காப்பாற்றும் மருத்து வச்சிபோல் ஆவாய். வயற்கு உரம்—வயலுக்கு எரு.

** ** *

உயர்திரு புரட்சிக் கவிஞர்
பாரதிதாசன் அவர்கள் அருளியவை.

1. கடல்.

ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள பெருங்கடல் ஓரம் எல்லாம் கிரியின் உடல்வண்ணம்போல் மணல் மெத்தை, அம்மெத்தைமேல் நேரிடும் அலையோ, கல்வி நிலையத்தின் இளைஞர் போலப் பூரிப்பால் ஏறும் ; வீழும் ; புரண்டிடும் பாராய் தம்பி.

(கு) ஊருக்குக் கிழக்கே கடல் உள்ளது. அதன் ஓரம் எல் லாம் மெத்தை விரித்தாற்போல் மணல் பரவிக்கிடக்கின்றது. அது பார்ப்பதற்குக் கிரிப்பிள்ளையின் உடல் நிறத்தைப் போல் இருக்கின்றது. அம்மணல் மெத்தைமேல் அலைகள் அடிக்கின் றன. அந்த அலைகள், பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் இளைஞரிற் றவர்களைப்போல, பூரிப்பினால் மணல் மெத்தையின் மேல் ஏறும் ; கீழே விழும் ; அங்கும் இங்குமாகப் புரண்டு ஓடும். தம்பீ ! நீ அந்தக் கர்ட்சியைக் காணுவாயாக !

வண்ணம்—நிறம். கல்விநிலையம்—பள்ளிக்கூடம்.

2. சிரித்த முல்லை

மாலைப் போதில் சோலைப் பக்கம் சென்றேன் ; குளிர்ந்த தென்றல் வந்தது. வந்த தென்றலில் வாசம் கமழ்ந்தது. வாசம் வந்த வசத்தில் திரும்பினேன்.

சோலை நடுவில் சொக்குப் பச்சைப்
பட்டுடை பூண்டு படர்ந்து கிடந்து
குலுக்கென்று சிரித்த முல்லை
மலர்க்கொடி கண்டேன் மகிழ்ச்சி கொண்டேனே.

(கு) நான், ஒருநாள் சாயங்கால நேரத்தில் ஒரு சோலைப் பக்கமாகச் சென்றேன். அங்கே குளிர்ச்சியான தென்றல் காற்று அடித்தது. அந்தக் காற்றில் நல்ல வாசனை வீசியது. நான், உடனே, வாசனை எந்தப் பக்கத்திலிருந்து வீசிறோ அந்தப் பக்கம் திரும்பினேன். அவ்வாசனைக்குக் காரணமான ஒரு பொருள் அச்சோலையின் நடுவில் இருந்தது. (அதாவது) மனதைக் கவரும் உயர்ந்த பச்சை நிறம் என்னும் பட்டுப்புடவையைக் கட்டிக்கொண்டு, படர்ந்து கிடந்து, பூக்களாகிய பற்களைக் காட்டிக் குலுக்கென்று சிரித்த முல்லைப் பூங்கொடியைக் கண்டேன். ஆனந்தம் கொண்டேன் சொக்கு—மனதைக் கவரும் தன்மை.

முல்லைக்கொடியை ஒரு பெண்ணைவும், அதன்மேல் உள்ள பச்சையைப் பட்டுப் புடவையாகவும், அதன் வெண்மையான மலர்களைப் பற்களாகவும், அம்மலர்களின் மலர்ந்த தோற்றத்தைப் பெண் குலுக்கென்று சிரிப்பதாகவும் கவிஞர் அவர்கள் உருவகம் செய்திருப்பது பாராட்டுதற்கும், மகிழ்தற்கும் உரியதாகும்.

7. கதைப் பகுதி.

உயர்திரு கவிமணி
தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் அருளியது.

3. ஊகம் உள்ள காகம்

1. தண்ணீர் கிடையாமல்—காகம் ஒன்று
தவித்து அலைகையிலே
மண்ணால் செய்த ஒரு—சாடியினை
வழியில் கண்ட தம்மா !

2. சாடியின் மீதிருந்து—தலையைச்
சரித்து நோக்கிடவே
சாடியிலே தூரில்—சற்றே
தண்ணீர் தெரிந்த தம்மா !
3. காகம் உடன் எழுந்து—சிறுசிறு
கற்கள் பொறுக்கி வந்து
ஊகமாய்ச் சாடியினுள்—அவற்றை
ஒவ்வொன்றும் இட்ட தம்மா !
4. இட்டிட வே நீரும்—மேலே
எழுந்து வந்த தம்மா !
சட்ட மாகக் குடித்துக்—காகம்
தளர்ச்சி தீர்ந்த தம்மா !
5. ஊக்கம் உடையவர்க்குத்—துன்பம்
உலகில் இல்லை யம்மா !
ஆக்கம் பெருகும் அம்மா—இதை நீ
அறிய வேண்டும் அம்மா !

(கு) ஏ அம்மா பாப்பா ! நான் ஒரு கதை சொல்கிறேன் கேள் ! ஓர் இடத்தில் ஒரு காக்கை இருந்தது. அது ஒரு நாள் தண்ணீர் கிடைக்காமல் தவித்தது. அதனால் அலைந்து புறந்தது. அப்போது வழியில் மண்ணால் செய்த ஒரு சாடியைக் கண்டது.

உடனே சாடியின்மேல் உட்கார்ந்து தலையைச் சாய்த்துப் பார்த்தது. அடியில் கொஞ்சம் தண்ணீர் தெரிந்தது.

உடனே காக்கை எழுந்தது. புத்திசாலித்தனத்துடன், ஒவ்வொன்றாகச் சிறுசிறு கற்களைப் பொறுக்கி வந்து சாடியில் போட்டது.

கற்களைப் போட்டதும், அடியில் கிடந்த தண்ணீர் மேலே கிளம்பி வந்தது. உடனே காக்கை ஒழுங்காகத் தண்ணீர் குடித்தது. தாகம் நீங்கத் தளர்ச்சியும் நீங்கிற்று.

மேற்கூறிய ஊகம் உள்ள காகத்தின் கதையால், உலகத்தில் ஊக்கம் உடையவர்க்குத் துன்பம் வராது என்றும், நன்மைகள் மிகவும் உண்டாகும் என்றும் நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும் அம்மா பாப்பா !

**

**

**

சினேகப் பொருத்தம்

(கு) ஒரு சமயம் மழை பெய்ய, வெள்ளம் பெருகி லீட்டிற் குள் புகுந்தது; சாமான்களை யெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு சென்றது. அவ்வெள்ளத்தில், ஒரு சிகப்பு மண் குடம் சற்று முன்னும், ஒரு செப்புக் குடம் சற்றுப் பின்னுமாகச் சென்றன. அப்போது செப்புக் குடம் மண்குட்டத்தை நோக்கி, ஏ தம்பீ! சற்று நில், நானும் நீயும் சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டே செல்லலாம் என்றது. அதற்கு மண்குடம், அண்ணா! நீயும் நானும் சேர்ந்து ஆடினால் உனக்கொன்றும் தீமையில்லை; நானே உடைந்துபோவேன். ஆகையால் உனக்கும் எனக்கும் பொருத்தமில்லை என்று சொல்லிப் போய்க்கீரிண்டே யிருந்தது. எனவே இக்கதையால், பொருத்தம் உள்ளவரோடே சினேகம் செய்யவேண்டும் என்பதை உணரலாம்.

முற்றிற்று.

வித்துவான் சந்தா-கண்முகனார் எழுதியுள்ளன

பாம்பித்தகங்கள்:

திருக்குறள் தெளிவுரை—1. விலை அரை 3.

தெளிவான உணர்வு கருத்து, இலக்கணத் குறிப்பு, மாதிரிக் கேள்விகள் அடங்கிய பெற்றது. உயர்திலைப்பள்ளி முதல் பாரத் திற்குரியது.

திருக்குறள் தெளிவுரை—2. விலை அரு 4.

முன்னைய நூலைப் போலவே மனம் தலர்மெற்றிது. பதிசனையும்
பாசத்திற்குரியது. 1—முன்னாநிலை மனமெழுது. 4

திருக்குறள் தெளிவுரை—3. விலை அனு 5
முனரும் பாரத்திறையது.

ஆத்திசூடி மயிழ்தம் பரமரிடகுவினேயுண்டு 50

இந்நூலுள் ஆத்திருப் வாக்கியங்கட்கு இனிய ஏனிய பதவுளையும, மந்திக்கதைகளையும்கூறின். ஆறாய்ச் சிறுவருப் புகளுந், குரியது. பொய் மருவையுஞ் .8

குழந்தைப் பிழிட்டு. (கீழே) பிழிவிட்டு 3.

சிறுவருக்கேற்ற இனிய எளிய 40 பாதகளை மெட்டு
உள்ளன. ஆரம்ப சிறு வகுப்புகளுக்குப் பரிந்துரைப்பே

சிறுவர் செய்யுட் சோலை. விலை அனா 4

பாரதியாச் பாரதிதாசன் தேசிகலிநாயகம்பிள்ளை முதலிய கலிஞரகளின் பாடல்கள்-உரையுடன், ஆரம்பச் சிறு வகுப்பிற்குரியது. வயிற்சூப்பாண்டு

பாபநாசபுரம் பதிப்பகம். - 10

61—பி. வைகியா. தெரு. புதுச்சேரி.
(பத்தகர்த்தனா தரிஸயி திணைக்கும்.)

0001/07/291, D.W. : கி.பி. 1950, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா